

Borgmästare Lindhagens tack vid lapparnas land^{smöte}~~stä~~
för inbjudningen, hvar i hufvudsak af följande innehåll:

" Då äfven jag måste resa hem i afton, ber jag att också få framföra min tacksamhet för inbjudningen, ~~till mötet~~.

Det har här strömmat mig till mötes en frisk fläkt från fjällen, något af den rena luft, som icke är oss förunnat, hvilka bo i dalarna.

Många yttranden hafv fällts, att Ni vilja höja Eder kultur, att Ni ansåg det olyckligt och orättvist att ej få åtnjuta samma undervisning och möjligheter därtill som den svenska befolkningen. När jag hörde dylika yttranden blickade jag ofrivilligt upp mot läktarna, besatta med den svenska eller rättare sagt den europeiska kulturens representanter. Jag jämförde edra glada dräkter och induvidiella anletsdrag med läktarnas trötta ansikten och svarta lik^{blåda utstygare}~~judaredräkter~~. Och jag tänkte då husesom dessa stackars menniskor med rätta bära sorg öfver en odling, vilken såsom sin slutliga frukt afkastat världskriget.

Därnere sönderslita menniskorna hvarandra såsom roddjur. Visserligen predikas om söndagarna i deras kyrkor, att människan måste skaffa sig en god vilja och att det är saligare att gifva än att taga. Men när ^{vi} komma ut ur kyrkorna äro vi under hela veckan i öfrigt ett enda folk, ^{sammansudda!}~~samlade mitt~~ i ett enda uppsåt, att det saligaste är att behålla hvad man har och taga hvad man icke har. För detta offra ^{vi} själar och kropp och göra allt för att vår onda vilja skall härska öfver vårt bättre jag.

Dithän har Eder folkstam ännu icke sjunkit. Och om änskönt än frön till ekonomiska brytningar äfven här icke alldeles saknas, kommer det dock säkerligen aldrig att taga sig sådana uttryck. Lapparnas tillvaro sammanhänger så mycket med naturens lif och dess enkla ^{sammningar} grundtankar. Detta skall rädda Eder.

Denna glada förvissning har bestyrkts af de många vittnesmålen om en längten till själslig odling, till goda kunskaper till andlig frigörelse, något hvarmed menniskorna därborta i det stora slagsmålessamhället icke hafva tid, lust ellet sinne att befatta sig.

Pate ni ej ville
beträkta sig
som en under,
läggen ras.

Såvidt jag förstår, kunnen I därför vara lugna och glädja
Eder öfver att Eder kultur ingalunda står under men i åt-
skilliga afseenden uppenbarligen öfver den, som den europeiska
ka materialismen skänkt sina olyckliga folk.

För att jag fått detta vackra intryck med mig hem
liksom för att Ni beredt mig tillfälle att öfvervara Edra
viktiga och klarläggande förhandlingar ber äfven jag att få
tacka Eder."

Carl A. Backman
Kåfra